

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/39/2014
Identifikačné číslo spisu:	3113210358
Dátum vydania rozhodnutia:	16.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Švecová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3113210358.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenej advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát Mgr. Tomáš Rašovský, proti žalovanej M. F., bývajúcej vo V. C., L. XXX, o zaplatenie 253,56 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 17 Ro 129/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín z 20. septembra 2013 č. k. 17 Ro 129/2013-26 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín platobným rozkazom z 27. júna 2013 č. k. 17 Ro 129/2013-21 uložil žalovanej povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobkyni sumu 253,56 EUR a zaplatiť jej aj trovy konania, a to súdny poplatok 16,50 EUR a trovy právneho zastúpenia 14,11 EUR, alebo v tej istej lehote podať odpor na súde.

Na odvolanie žalobkyne proti výroku o trovách konania Okresný súd Trenčín (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 20. septembra 2013 č. k. 17 Ro 129/2013-26 označený platobný rozkaz vo výroku o trovách konania potvrdil. Zároveň rozhodol, že žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) rozhodnutie okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní, zrušil, resp. aby zrušil aj platobný rozkaz vo výroku o trovách konania, a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby ho zmenil a priznal jej náhradu trov konania v ňou špecifikovanej výške. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť nestatočným odôvodnením rozhodnutia okresného súdu, ďalej nesprávnym právnym posúdením veci, a tzv. inou vadou konania.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

Uznesenie okresného súdu, oprávneného rozhodnúť o podanom odvolaní v zmysle § 174 ods. 2 tretia veta O. s. p., treba síce považovať za rozhodnutie odvolacieho súdu, no prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 239 O. s. p. neprichádza do úvahy. Ide totiž o uznesenie o trovách konania, proti ktorému je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená priamo zákonom, a to ustanovením § 239 ods. 3 O. s. p.

Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazovala dovolateľka a ktorá mala spočívať v odňatí jej možnosti konať pred súdom tým, že uznesenie okresného súdu nebolo dostatočne odôvodnené.

V preskúmvanej veci podľa názoru dovolacieho súdu dovoláním napadnuté uznesenie spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. Okresný súd v postavení odvolacieho súdu dostatočne zrozumiteľne objasnil svoje právne úvahy, pre ktoré považoval výrok o trovách konania v platobnom rozkaze za správny. Osobitne vysvetlil okolnosti umožňujúce aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O. s. p. v predmetnej veci, t. j. zníženie žalobkyňou vyčíslených a uplatnených trov konania, keď porovnal výšku týchto trov s výškou uplatnenej pohľadávky. Z odôvodnenia jeho uznesenia nevyplyva jednostrannosť, ani taká aplikácia relevantných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Závery okresného súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Za porušenie základného práva zaručeného týmto článkom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobkyne.

Pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie uznesenia správnosť právnych záverov, ktoré sú obsahom tohto odôvodnenia, a ktoré žalobkyňa predovšetkým namietala, nebola pre dovolací súd právne relevantná. Správnosťou právneho posúdenia veci sa totiž dovolací súd vzhľadom na zákonom výslovne vylúčenú prípustnosť dovolania proti uzneseniu o trovách konania zaoberať nemohol, a teda ani nezaoberal.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.